

INTRÂND ÎN DUHUL

Este ciudat că aseară am vorbit despre fratele David, iar acum iată-l apărând aici pe platformă. Păi, este foarte bine.

Mă bucur să fiu în acest tabernacol plăcut în așteptarea Duhului Sfânt și cu siguranță ne bucurăm de fiecare ceas petrecut în părtășie aici.

Încă de duminică după masă am petrecut un timp minunat împreună iar Duhul Sfânt a făcut lucruri mari printre noi. L-am văzut vindecând bolnavii, făcând minuni, salvând păcătoșii și umplându-i cu Duhul Lui.

Ce altceva mai mult ne-am putea dori de la El? Mă bucur sincer că am ajuns să trăim zilele din urmă și ca lucrători ai Evangheliei avem privilegiul să vorbim pentru aleșii Domnului din timpul sfârșitului. Avem privilegiul de a vorbi ultimei epoci a Bisericii, ultimei biserici. Da, eu cred sincer că noi avem privilegiul de a vorbi ultimei epoci a Bisericii.

Prieteni, Isus va veni în curând iar atunci totul se va sfârși. Gândul acesta mă umple de bucurie și pot spune la fel ca apostolul Ioan în Apocalipsa: „*Vino, Doamne Isuse!*”

Privind în jur am văzut că în loc să devină mai bună, cu fiecare zi care trece lumea devine tot mai rea, iar atunci mă gândesc din nou la cuvintele lui Ioan: „*Vino, Doamne Isuse!*” căci atunci totul se va isprăvi.

De câte ori privesc această carte a Descoperirii mă gândesc la ea iar în inima mea se aprinde dorința de a merge mai departe la adunare; de a face ceva bun pentru El fiindcă nu va mai fi mult și nu vom mai avea timp pentru nimic. Haideți deci să facem tot ce putem, acum, cât mai avem timp!

Fie ca Domnul să ne dea binecuvântările Sale și în seara aceasta.

După cum am spus și aseară, biserica a pierdut mult atunci când a încercat să se compare cu lumea, cu educația ei, cu distracțiile și cu toate celelalte lucruri ale ei. Să nu ne comparăm niciodată cu ea. Isus a spus odată că „*fiii veacului acestuia, față de semenii lor, sunt mai înțelepți decât fiii luminii.*” (Luca 16.8).

Noi nu putem să le oferim distracții pentru că în definitiv Evanghelia nu este

strălucitoare, ci blândă și dulce. Vedeți?

Există un singur lucru pe care noi Îl avem și pe care lumea nu Îl are și nici nu Îl poate avea până când nu devine ca noi: **Îl avem pe Isus Hristos**. Asta-i tot. Îl avem pe El.

Noi nu suntem atât de isteți ca ei, nu suntem atât de înaintați în știință. De fapt nu știm nimic și nici nu încercăm să ținem pasul cu ei având o educație mai bună, școli mai bune sau alte lucruri de felul acesta, ca apoi să spunem: „Școala cutare este a bisericii noastre.”

Toate acestea sunt în ordine, nu am nimic împotriva lor, dar noi Îl avem pe Isus. Aceasta este ceea ce încercăm să aducem lumii: pe Isus Hristos. El este Fiul lui Dumnezeu; este Mântuitorul nostru și noi Îl cunoaștem în puterea învierii Lui, care este un fapt real.

Poate eu nu cunosc prea bine Cartea Sa, dar Îl cunosc pe El, aceasta fiind tot ce doresc să știu: pe El. De ce spun aceasta? Pentru că faptul că cunoști Cartea Lui nu îți dă viața veșnică, dar dacă Îl cunoști pe El, ai Viața.

Dacă va fi cu voia Domnului, mâine seară așteptăm încă un serviciu de vindecare, apoi duminică seara vom încheia seria acestor adunări. După aceea îmi voi lua liber și voi pleca în nordul Columbiei Britanice, poate pentru tot restul verii, așa că rugați-vă pentru noi.

Nu i-am uitat nici pe frații care sunt aici în seara aceasta și care sunt lucrători ai aceleiași Evanghelii. Nădejdea mea este că au găsit o trezire bună care a trezit tot orașul.

Într-una din aceste zile, când stăteam pe malul lacului Drive, micul Joseph Boze mi-a zis:

„Frate Branham, întotdeauna am avut în inimă sentimentul că aș vrea să văd orașul Chicago zdruncinat puțin.” El a mai spus: „Cu ani în urmă, am venit din New York până aici ca să văd orașul acesta.” A doua zi, în timp ce luam micul dejun împreună, i-am spus:

„Frate Joseph, dorința ta s-a împlinit, dar nu cred că vei înțelege.”

Vedeți? Când am spus că un oraș sau o țară va fi zguduită, aceea nu înseamnă că

acolo va exploda o bombă atomică, ci acel lucru se referă la Biserică. Ea este zguduită. Nu gruparea ecleziastică, ci trupul lui Hristos. El este scuturat ca să fie pus înapoi în rând.

Biserica din Chicago știe aceasta pentru că în ultimii șase, șapte ani a fost scuturată cu putere, deoarece bărbați mari ai lui Dumnezeu au venit în oraș, au predicat la cei aleși și au avut loc semne și minuni astfel încât nimeni nu mai are nici o scuză: ori se pocăiesc, ori vor pieri. Asta-i tot.

Mi-am pregătit niște texte pentru cei care își iau notițe. Știu că aseară v-am ținut cam mult, dar a fost fără intenție. Adevărul este că Billy îmi spune în fiecare seară: „Aș vrea să văd dacă măcar într-o seară veni putea termina la 9.30, cât timp suntem în Chicago.” iar eu îi răspund: „O, păi este foarte ușor. Voi predica doar douăzeci de minute în fiecare seară.”

Apoi, când se termină adunarea mă întrebă: „În seara aceasta cu cât ai trecut peste?”

„Păi, nu cu mai mult de două ore,” îi răspund eu.

Prieteni, mie îmi place să stau cât mai mult cu voi ca să vă spun tot ce știu până veți „absorbi” totul.

Odată un predicator s-a dus la o biserică. Eu știu că acesta nu este un loc unde să se spună glume și nici nu este o glumă, ci v-o spun ca să vă schimb puțin gândirea.

Deci acel bărbat s-a dus la o biserică iar în prima seară le-a vorbit mesajul: „Pocăiți-vă!” A doua seară a predicat mesajul: „Pocăiți-vă!” Următoarele seri, timp de șase adunări, a predicat mesajul: „Pocăiți-vă!” Desigur, aceasta era bine, dar bătrânii bisericii l-au chemat și i-au zis:

„Doctore Cutare, noi apreciem mesajul tău despre pocăință, dar de șase zile ne vorbești numai despre aceasta.”

„Păi, este în ordine, nu-i așa?” le-a răspuns el.

„Desigur”, au spus ei, „dar nu mai ai și un alt mesaj?”

„O, ba da, dar mai întâi să se pocăiască cu toții și atunci voi putea predica despre altceva.”

Vedeți? Aceasta este o lecție destul de bună, căci ar fi bine dacă ne-am pocăi cu toții. Sunt sigur că dacă ar fi așa, am petrece mai mult timp împreună.

Acum aș vrea să citesc din 2 Împărați 3.15:

Acum aduceți-mi un cântăreț cu arfa". Și pe când cânta cântărețul cu arfa, mâna Domnului a fost peste Elisei."

Din textul acesta voi lua tema: **„Intrând în Duhul”**.

În zilele acelea, în Palestina a avut loc un eveniment mare. Un proroc renumit fusese luat și dus în slavă. Biserica a suferit o mare pierdere prin faptul că un om atât de mare fusese luat, dar în același timp a primit și o puternică mângâiere pentru știa că acel bărbat, Ilie, fusese trimis să Îl reprezinte pe Dumnezeu. Când și-a încheiat lucrarea, el a fost luat Acasă fără să moară, pentru că a fost răpit la cer.

Prieteni, **Ilie este un tip desăvârșit pentru aceasta**. Poate că unii oameni care cunosc Biblia mai bine decât mine nu vor fi de acord, dar cred din toată inima că în zilele din urmă va veni un mesaj: cineva asemănător cu Ilie. Și asemenea lui Ilie, Biserica nu va muri ci va fi mântuită; va fi luată sus. Da, Focul o va lua sus, Focul cincizecimii o va răpi.

Orice s-ar întâmpla, Dumnezeu face întotdeauna o cale pentru Biserica Lui. Astfel, când își încheie lucrarea cu un om, are deja altul care așteaptă. De ce? Pentru că Dumnezeu își ia slujitorul, dar nu și Duhul, iar când acela pleacă, are pe altcineva peste care să Își pună Duhul Său.

Este ciudat, dar dacă privim în Biblie, vedem că Dumnezeu nu a lucrat niciodată cu doi proroci în același timp, ci întotdeauna a avut numai unul, iar când a terminat cu el, l-a luat și a pus altul în locul lui.

Aceasta înseamnă că El își schimbă doar mesagerii, dar Duhul a rămas Același. Astfel, când a plecat Ilie, în locul lui a rămas Elisei.

O, cât aș vrea să am mai mult timp să intru în amănunte ca să vedeți cum l-a retras Dumnezeu pe bătrânul Său proroc de pe câmpul de luptă!

El a predicat împotriva Izabelei și a poporului ei lumesc; a strigat până a obosit împotriva lui Ahab, a conducătorilor și a asociațiilor de predicatori, așa că Dumnezeu a hotărât să-l ia acasă.

Dar înainte să facă aceasta, El voia să un gă pe altcineva care să preia același mesaj. Vedeți, trebuie să fie același mesaj.

Astfel, după ce a trecut râul, Ilie și-a aruncat mantaua peste Elisei. În timpul călătoriei pe care au făcut-o împreună, Ilie a încercat să-l întoarcă din drum, zicând:

„Rămâi aici, te rog, căci Domnul mă trimite până la Betel.” (2 Împărați 2.2).

Această călătorie a fost făcută în trei etape:

- de la Ghilgal la Betel;
- de la Betel la Ierihon;
- și apoi jos la râu, Elisei trecând râul cu el.

Dacă vă amintiți, duminica trecută am predicat despre Avraam și sămânța lui, și am văzut că Dumnezeu i-a dat trei legături:

- prin neprihănire – Dumnezeu chemându-l în capitolul 12 din Geneza;
- prin jertfa de sânge adusă în capitolul 15 – sfințirea;
- și tot în capitolul 15, Puterea Duhului Sfânt, care a venit în trupul lui Avraam să-l întărească pentru fiul ce avea să vină.

Și așa cum s-a întâmplat cu Avraam, s-a întâmplat și cu sămânța lui, cu Biserica:

- ea a primit neprihănirea prin mesajul lui Luther;
- sfințirea prin mesajul lui Wesley;

- și botezul Duhului Sfânt: prin mișcarea penticostală

aducând darurile în Biserică.

Dar înainte să vină fiul făgăduit, Dumnezeu S-a descoperit în trup cunoscând tainele inimii și spunând ce făcea Sara în cortul aflat la spatele Lui.

Noi vedem că și Biserica vine în același punct prin cele trei trepte.

După ce a venit și a adus acel mesaj, El a schimbat trupul Sarei și al lui Avraam ca să poată primi fiul făgăduit.

Același lucru l-a făcut și cu Biserica: a adus-o prin aceleași etape, următorul pas fiind schimbarea acestui trup într-o clipă, într-o clipeală de ochi.

Avraam și Sara nu puteau primi fiul făgăduit cu acele trupuri pentru că aveau aproape o sută de ani, de aceea a trebuit să fie transformați. Ei nu numai că s-au simțit în putere, ca în tinerețe, ci chiar au fost transformați în oameni tineri arătând așa cum au fost atunci. Și fiind schimbați au putut primi fiul.

Același lucru se va întâmpla și cu Biserica: va avea un trup schimbat. Noi nu numai că vom fi transformați din bătrâni în tineri, dar vom avea un trup schimbat ca să-L putem primi pe Fiul, pentru că îl vom întâlni în văzduh. Răpirea va aduce cu ea un moment de schimbare: într-o clipeală de ochi.

Revenind la textul citit, aflăm că Elisei a trecut prin același proces în trei etape diferite: după ce a părăsit școala s-a dus jos la Iordan și l-a trecut, apoi a primit putere în dublă măsură din Duhul lui Ilie.

Acum priviți: Isus a spus: *„Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi; ba încă altele și mai mari decât acestea, pentru că Eu Mă duc la Tatăl.”* (Ioan 14.12).

Ilie și Elisei sunt un tip pentru Hristos și Biserica Lui, pentru că El a fost luat sus și același Duh, care era în El, a venit peste Biserică.

Hristos poate să lucreze peste tot în lume, dar numai în Biserica Sa. Gândiți-vă că în seara aceasta Hristos este cu noi, aici în Chicago, dar El lucrează și în Philadelphia și în Japonia, în Africa, în Asia, oameni de pretutindeni din lume fiind vindecați chiar în clipa aceasta sau primind puterea Duhului Sfânt deoarece, conform făgăduinței Sale, în zilele din urmă Duhul Său este turnat în dublă măsură peste oameni.

Biblia spune că fiii prorocilor care erau în fața Ierihonului l-au văzut pe Elisei făcând aceeași minune ca și Ilie, așa că au zis: „Duhul lui Ilie se odihnește acum peste Elisei.” Astfel, oamenii din cetate au aflat că Duhul lui Dumnezeu era acum peste acest proroc, iar când l-au întâlnit au dorit ca el să facă ceva bun pentru ei, de aceea i-au zis:

„Iată, așezarea cetății este bună, după cum vede domnul meu; dar apele sunt rele și țara este stearpă.” (2 Împărați 2.19).

Vedeți? Ei aveau nevoie de un izvor nou; aveau nevoie de o schimbare; trebuiau să facă o altă fântână, pentru că după cum știți *„nu puteți pune vin nou în burdufuri vechi.”*

Eu cred că astăzi este la fel: și noi avem nevoie de o schimbare a apei; avem nevoie de un blid nou cu sare în el.

Dumnezeu face lucrul acesta întotdeauna: ridică un om neînsemnat, pe unul care nu știe nimic și aruncă un blid cu sare în apele vechi ecleziastice. Ce urmează? Apele devin din nou dulci - are loc o nouă trezire, iar Duhul Sfânt se revarsă pretutindeni, peste toți.

Nu credeți că aceasta ne trebuie și nouă în seara aceasta? Încă o porție de sare care să îndulcească apa.

Elisei a cerut un blid nou cu sare în el. Sarea este un salvator doar dacă face contact.

Revenind la zilele acelea vedem că în politica vremii a avut loc o mare schimbare fiindcă Ahab a murit, iar în locul lui a domnit fiul său, Ioram, care era la fel ca Ahab. El a îndreptat unele lucruri, dar în mai multe a procedat greșit.

Așa facem și noi. Când ridicăm un sistem nou, luăm câteva lucruri din vechiul sistem și le punem în cel nou instalat, făcându-l poate mai rău decât pe cel precedent, și continuăm să mergem mai departe așa.

Același lucru s-a întâmplat și atunci.

Acum câteva zile am vorbit despre Iosafat, care a venit să se întâlnească cu Ahab, pentru că voiau să facă o alianță. Vedeți? El s-a însoțit cu cine nu trebuia.

Și după optsprezece ani de domnie, iată că Ioram, fiul lui Ahab, a trimis din nou după Iosafat pentru că, asemenea tatălui său, dăduse de necaz; și Iosafat s-a însoțit iarăși cu cine nu trebuia.

Nu este ciudat că facem aceleași greșeli? Ei au sărit din lac în puț.

Ce se întâmplă? Oamenii vin și Îl slujesc pe Dumnezeu, iar după o vreme se întorc în lume. Ei fac exact cum spune Biblia:

„Cu ei s-a întâmplat ce spune zicala adevărată: „Câinele s-a întors la ce vărsase”, și: „scroafa spălată s-a întors să se tăvălească iarăși în mocirlă.” (2 Petru 2.22).

Câinele ar trebui să știe că dacă ceea ce a mâncat i-a făcut rău și a vărsat, același lucru se va întâmpla și a doua oară, dacă va mânca aceeași mâncare.

Tot așa, dacă păcatul lumii îl face pe un om să își dea seama că a greșit și să se pocăiască, a doua oară va păți la fel.

Atunci de ce să nu ne ferim de aceste lucruri de la bun început? Dacă știți că un lucru v-a făcut rău și v-ați scăpat de el, feriți-vă din calea lui. Feriți-vă de tot ce este păcat!

Mă gândesc însă că lucrurile au mers așa întotdeauna și așa le avem și noi astăzi.

Pot să-mi imaginez cam ce s-a gândit Iosafat: „Păi, voi merge să-l văd pe noul păstor Ioram, căci s-ar putea să fie puțin altfel decât tatăl lui.”

Ioram era într-adevăr un împărat nou, dar păstrase același sistem vechi. A adăugat probabil câteva lucruri noi, câteva programe noi pe care vechiul sistem nu le avusese.

Prieteni, aceasta face cei mai mulți și astăzi. Noi, pentecostalii, am luat vechiul sistem și am încercat să începem o trezire nouă, dar să știți: greșeala pe care o facem este că ne întoarcem și luăm vechiul sistem în noua trezire, ceea ce duce la o ruptură.

Așa s-a rupt o trezire care a început cu puțin timp în urmă, și care se numea „Ziua ploii târzii.” Ei s-au dus în diferite locuri și au spus: „Noi nu suntem o organizație”, dar până la urmă au ajuns să vadă că erau mai organizați decât toți ceilalți.

Vedeți, voi ați adus vechiul sistem împreună cu noul păstor, dar aceasta nu va merge. Asta-i tot. Curând totul va ajunge într-o mare confuzie și vă veți rupe cu toții.

Aceasta s-a întâmplat și aici. Iosafat s-a dus să îl vadă pe noul păstor, Ioram. Se gândea că va privi peste sistemul lui și că va vedea ce are, dar totul era o momeală, o cursă, un cârlig cu care avea să fie prins și tras din nou în necaz.

Și noi am văzut că după strălucitoarea primire și ofertele care i s-au făcut, ei s-au dus șapte zile fără să îl întrebe pe Domnul, fără să fie siguri că Domnul era în mijlocul lor.

Aceasta-i problema și cu noi. Începem să facem aceste lucruri, dar nu ne-am oprit niciodată să vedem dacă Domnul este cu adevărat în mijlocul nostru. Nu ne-am oprit să vedem dacă nu este decât o emoție, un sistem prostesc sau ceva de felul

acesta. Noi ar trebui să rezolvăm această problemă și să vedem dacă este de la Dumnezeu sau nu.

Cred că aici este punctul în care greșim noi. Sunt șapte zile de când Biserica este în călătorie și pe parcursul lor am luat sus gândul că Dumnezeu merge cu noi și am zis: „O, noi mergem la biserică și Dumnezeu este fără îndoială în mijlocul ei!” Opriți-vă însă și cercetați ca să vedeți dacă Dumnezeu este cu adevărat acolo sau nu!

Isus a spus: „*Aceste semne îi vor însoți pe cei ce cred...*” Semne și minuni. Oh, și când vedem cum se răcesc bisericile noastre și toate celelalte lucruri care se întâmplă, putem spune că Dumnezeu este cu noi?

Voi așteptați până vine un mare evanghelist în oraș, apoi bateți din câteva tamburine și provocați niște emoții, dar Dumnezeu nu este în asta. Sigur că nu.

Dați-mi voie să vă spun ce ne trebuie nouă astăzi: să ne întoarcem din nou la vechea Biblie! Înapoi la vechile învățături de la Cincizecime! Înapoi la Duhul Sfânt; înapoi la puterea lui Dumnezeu; înapoi la nopțile de rugăciune unde oamenii însetează și flămâzesc după Dumnezeu. Da, aceasta ne trebuie nouă astăzi; de aceasta are nevoie biserica.

Biblia spune că cei doi împărați și oștirile lor au mers șapte zile și au ajuns în deșert.

Același lucru s-a întâmplat cu biserica. Noi am avut șapte epoci ale Bisericii, iar acum trăim în timpul din urmă. Prin ce am rupt trezirile? Prin faptul că am fixat un sistem și apoi ne-am format un grup micuț, zicând: „Noi credem așa și așa și nu avem nimic cu grupul acela.” Astfel grupul acesta nu vrea să aibă nimic cu acela și încep să se certe și să își dea tot felul de replici unul celuilalt. În mijlocul acestor situații, ne dăm seama că au trecut șapte zile fără ca Dumnezeu să fie în mijlocul nostru. Acesta este adevărul.

Și ce a spus prorocul? Că va veni o zi deosebită când nu va fi nici zi, nici noapte, ci va fi un fel de întunecime și tristețe.

Priviți numai. În ultimii două mii de ani noi am avut o zi în care s-au ținut adunări și L-am acceptat pe Isus Hristos ca Fiul lui Dumnezeu și ca Mântuitor personal. Apoi L-am văzut pe Dumnezeu făcând lucruri mari printre noi, dar cu toate acestea

suntem atât de departe de Lumina de la rusalii! Timp de două mii de ani am construit organizații, școli și am avut sisteme, dar acum, în epoca a șaptea, constatăm că am pierdut ceva pe drum; constatăm că ceva nu este bine; că am intrat în pustie și toate roadele s-au uscat.

Așa s-a întâmplat cu biserica pentecostală de astăzi: s-a organizat atât de tare încât se luptă unii împotriva celorlalți. Toate roadele s-au uscat: nu mai avem dragoste, pace, bucurie, îndelungă răbdare, părtășia pe care ar trebui s-o avem și pe care au avut-o creștinii de la început; totul s-a uscat în pustie.

Noi am mers șapte zile și am alergat după niște „ismuri” fără să Îl găsim pe Dumnezeu cel viu.

Dumnezeu ne-a dat neprihănirea prin Luther, dar oamenii au plecat de la ea. Ne-a dat sfințirea prin mesajul lui Wesley, dar au părăsit-o și pe ea; prin mișcarea pentecostală ne-a dat vorbirea în limbi, dar oamenii au fugit din nou. Acum El vrea să ne cheme într-o unitate de putere, să aducă înapoi plinătatea Duhului Sfânt, cu toate darurile duhovnicești în acțiune, în fiecare biserică locală.

Da, șapte zile fără Dumnezeu i-au dus pe cei doi împărați în pustie, iar noi am ajuns la fel ca ei: roadele ni s-au uscat.

Îmi imaginez cum s-au simțit ei când, plecând de pe înălțime, din mijlocul văilor înverzite, au ajuns într-un loc uscat.

Voi știți că fiecare dorește o experiență de înălțime, chiar și biserica pentecostală. Astfel, dacă nu strigați în fiecare seară, dacă nu dansați, dacă nu săriți în sus și-n jos, sau dacă nu vorbiți în limbi, nu vă simțiți bine, ceea ce este corect, căci este frumos să te afli pe vârful muntelui, dar dați-mi voie să vă spun ceva: acolo roadele voastre vor îngheța peste noapte. Când vine briza rece a nopții vă veți pierde toate roadele.

Aceasta se întâmplă acum și știți de ce? Pentru că punem prea multă bază pe experiențele de vârf: dansat, sărit, scuturat, în loc să alergăm la nopțile de rugăciune, jos, în „valea deciziei”. Acolo trebuie să coborâți dacă vreți să Îl întâlniți pe Dumnezeu și să scoateți totul afară din viețile voastre până când se întâmplă cu adevărat ceva.

Prieteni, noi ne-am crescut roadele acolo, sus, dar frigul ni le-a omorât. Așa este.

De fiecare dată când vine o adiere rece, voi nu mai aveți de ce să vă sprijiniți, pentru că atunci când încetează emoțiile, gălăgia și strigătele, unde sunteți? Atunci vine ispita și nu o puteți birui.

Ceea ce ne trebuie nouă este să coborâm pe locul zgrunțuros din vale. Exact. Acolo trebuie să fie biserica în seara aceasta.

De curând am fost la școală la fiul meu și mi-a spus că a stat de vorbă cu niște studenți, care i-au zis:

„Păi, și noi suntem de la școala biblică sud-vestică!” după care unul a adăugat: „Dacă știi să scrii și să citești ești mai bun decât grămada aceea de acolo!” Atunci el a răspuns:

„Păi, aceea este „grămada” cea mai verde pe care am văzut-o vreodată!”

O, fraților, noi trebuie să fim verzi și flexibili pentru că orice nu este verde, se rupe dacă îl îndoi numai puțin.

Aceasta-i problema cu experiențele multora: sunt prea uscate și țepene.

Noi avem nevoie de ceva flexibil astfel ca vântul să poată sufla în jur și să ne aplece ușor într-o parte și-n alta, căci aceasta ne va ajuta la creștere și vom fi plini de viață.

Mai degrabă doresc să fiu ceva micuț și verde, flexibil în Duhul Sfânt, decât să scot un sunet jalnic ca un serviciu funerar, zicând: „Zilele minunilor s-au terminat. Nu mai există vindecare divină.” Vedeți? Acela este un serviciu funerar.

O, dar copăceii tineri sunt flexibili și pot să se dea Duhului Sfânt, iar El îi mișcă într-un vârtej de vânt, umplându-i cu bunătatea lui Dumnezeu; umplându-i cu viață.

O grămadă de „verzi” plini de Viață. Aceasta este bine, pentru că orice nu are viață în sine, este mort.

Deci Biblia spune că după un drum de șapte zile ei au văzut că nu mai au apă și au recunoscut ce au făcut.

Noi am venit jos prin Luther, Wesley, bapțiști, prezbiterieni și așa mai departe, iar acum, în ultima epocă, am recunoscut ce am făcut.

Eu cred că acesta este timpul când Biserica pentecostală a recunoscut ce a făcut. Adevărații ei conducători, plini de Duhul Sfânt, adevărații creștini ai mișcării pentecostale, au recunoscut că s-a întâmplat ceva: că s-au rătăcit.

Din cauză că toți au încercat să trăiască pe vârful muntelui, au mers fără Dumnezeu, de aceea, astăzi noi trebuie să ne întoarcem la Dumnezeu, să ne întoarcem la experiența trăirii cu El.

În ceasul al șaptelea ei au recunoscut că erau acolo fără roade și fără dragoste, certându-se unii cu alții: O, voi sunteți unitarieni; voi sunteți trinitarieni; sunteți Biserica lui Dumnezeu; sunteți Adunarea lui Dumnezeu, sunteți asta sau cealaltă, de aceea nu vrem să avem nici o legătura cu voi!”

Oh, și iată-i numindu-se unii pe alții în toate felurile, în timp ce oamenii din jur stau, se uită la ei și zic: „Oare ce se întâmplă cu oamenii aceștia?”

Nu au nici măcar un pic de respect unul față de celălalt; nu au nici un pic de decență, de aceea, noi trebuie să ne întoarcem la roadele Duhului: la dragoste, la bucurie, la pace, credință, îndelungă răbdare.

Dumnezeu trimite daruri în mijlocul lor, dar în loc să se bucure pentru ele, le numesc telepatie, de la diavolul sau mai știu eu cum.

Dacă o biserică sponsorizează o adunare și alta culege suflete, iese imediat scandal. O, ce stare jalnică! Da, domnilor. Din toate acestea ne dăm seama că roadele Duhului: credința, dragostea, pacea, bucuria, îndelunga răbdare, bunătatea, blândețea, sunt duse.

Să aibă răbdare? Păi, nu pot suporta, nu șapte zile sau șapte ore, ci șapte minute! Să-i vezi cum sar în sus și-n jos în biserică, dacă ai curajul să spui ceva ce nu se potrivește cu teoria lor amărâtă. Se ridică imediat și părăsesc adunarea. Da, ei nu pot sta liniștiți nici măcar un minut, ci trebuie să plece de acolo.

„Oh, pastorul Cutare nu învață așa, de aceea nu voi sta să ascult asemenea lucruri!” Astfel, se ridică și ies afară. O, nenorociților!

Vedeți? Asta este.

Noi ne dăm seama că ei și-au pierdut toate roadele. Da, roadele Duhului Sfânt s-au uscat, s-au veștejit și au căzut jos, iar ei stau acolo plini de pulbere, gata să

explodeze. O, ce stare!

Biserica este bună câtă vreme Îl păstrează pe Dumnezeu în mijlocul ei; cât timp posedă roadele Duhului și cât timp are dorința de părtășie și de ajutorare pentru fratele celălalt, indiferent ce crede el.

Prieteni, Dumnezeu dă Duhul Sfânt tuturor celor ce Îl ascultă. Și dacă voi aveți Duhul Sfânt, și la fel ceilalți, de ce vă mai certați?

Haideți să mergem împreună. Haideți să ne mișcăm. Da, aceasta trebuie să facem. Vedeți? Nu organizația este cea care vă trage înapoi, ci sistemul din ea: diavolul.

Eu pot să mi-i imaginez pe cei doi împărați înaintând tot mai mult în pustiu. Apoi au început să observe, în programul lor de înălțare, că roadele deveneau din ce în ce mai mici, iar după un timp n-au mai apărut deloc.

Și noi am putut observa aceasta în timp ce mergeam prin epoca penticostală. Acum patruzeci de ani, când nu aveau unde să meargă și se adunau la colțul străzilor, când erau batjocoriți de toți și numiți holly-roller, erau cu mult mai duhovnicești decât acum. Spiritual, starea bisericii era cu mult mai bună dar acum ei spun: „O, desigur, noi deținem proprietăți în valoare de un milion de dolari!” Aceasta nu înseamnă nimic pentru Dumnezeu. În ce mă privește, prefer să nu am cu ce să mă îmbrac, ca Ioan care avea doar o piele de cămilă în jurul trupului, dar să Îl cunosc pe Isus Hristos. Să știu că inima mea este curată și sfântă înaintea Lui. Da, cu siguranță prefer aceasta decât să am toate bogățiile lumii.

Dar problema este că biserica a mers fără Dumnezeu. Ei au mers timp de șapte epoci fără El, iar acum și-au dat seama că roadele Duhului i-au părăsit.

Îndelunga răbdare? Păi, unii au destul temperament încât să sară la bătaie, apoi mai vorbesc despre Duhul Sfânt. Vedeți?

Păi roadele Duhului sunt: dragostea, bucuria, răbdarea...Să rabde? Da, vreo două minute și apoi pleacă. Vedeți? Aceasta arată că roada răbdării s-a uscat.

Marile noastre programe educaționale ne-au înălțat tot mai sus: păstorii noștri sunt mai bine educați, iar noi avem o mulțime de diplome și merite, dar cu cât urcăm mai sus, roadele dispar, s-au dus.

Se pare că toate râurile vieții au secat și nu mai este Viață veșnică. După cum am spus și aseară, oamenii sunt foarte ocupați cu ale lor, în timp ce păstorii sunt preocupați să adune cât mai mulți membri. Este ca și cum ai muta cadavre dintr-o morgă în alta. Așa este. Ei primesc tot felul de „ismuri” care devin învățăături. Vedeți? Acolo a ajuns biserica, așa că roadele Duhului s-au uscat toate, peste tot. Voi știți că acesta este adevărul.

Noi putem spune foarte bine adevărul, pentru că așa este.

Priviți în ce stare jalnică au ajuns în pustie, mergând fără Dumnezeu. Desigur, ei și-au consultat busola în fiecare zi, au privit în urmă și au zis: „Noi suntem cutare și cutare!” și aveau dreptate, dar Dumnezeu unde era?

Aceasta-i problema și cu noi. Unde-i Dumnezeu în toată treaba aceasta? Noi avem biserici impunătoare, cu turlle înalte pe ele și cu cruce mare în vârf, cu strană de catifea și toate celelalte, iar noi penticostalii, putem să ne punem alături de oricare din ei, pentru că banii curg de la oamenii cei mai bine îmbrăcați și peste tot vezi numai Cadillac-uri. Dar Dumnezeu unde este?

O, iar când El vine totuși în mijlocul lor, spun: „Nu Îl ascultați, căci este o prostie! Nu Îi dați nici o atenție.” Vedeți? Dar prin aceasta dovedesc că sunt doar niște cioate uscate, niște cioate moarte. Asta-i tot de ei pentru că roadele li s-au uscat demult și au pierit. O, ce timp groaznic trăim!

Și când au ajuns în această stare, știți că primul lucru pe care l-au făcut a fost să fugă după apă pentru că nu aveau nici măcar un strop. Astfel, au început să strige: „O, Dumnezeule, Tu ai fost atât de bun cu noi și ne-ai dat aceste clădiri mari, dar unde este Apa vieții?”

Ei văd cum comunismul se instalează tot mai mult și cum totul se apropie de sfârșit în timp ce prorocii prorocesc că timpul se apropie de încheiere, astfel că este normal să ne întrebăm: „Unde este Apa? Ce s-a întâmplat cu ea?”

Și întâmplarea a făcut că printre ei se afla un bărbat neprihănit, Iosafat, care a spus: „Nu este nici un proroc al Domnului ca să-l putem întreba? Nu putem merge la nici unul ca să-L întrebăm pe Domnul?”

Vedeți? Și noi suntem în aceeași criză. Nu este nicăieri un proroc pe care să-l consultăm cu privire la aceasta?

Dacă organizația noastră ne-a adus în starea aceasta este pentru că ne-am separat unii de alții, prin necredință, dar undeva trebuie să fie ceva, de aceea neprihănitul strigă: „Unde este omul lui Dumnezeu? Unde este acela care ne poate spune?”

Prieteni, El este aici în seara aceasta, în persoana Duhului Sfânt. El este singurul care poate să îți spună ce să faci; este singurul care poate să vă atingă inimile și să vă ierte păcatele; este singurul care poate îndepărta de la voi îndoiala și speranța și să vă dea credință.

Deci am văzut că ei au început să strige pentru că au văzut că toate roadele sunt duse; s-au uscat pentru că rămăseseră fără apă. Și desigur, cel neprihănit, alesul, a spus: „Nu este nici un proroc pe care să-l întrebăm? Nu este nimeni prin care să Îl întrebăm pe Domnul? Nu este cineva care nu aparține de amestecătura noastră? Noi ne-am adunat și am făcut o alianță, apoi am ajuns aici, în pustie, și constatăm că nu avem putere să luptăm.”

Aceasta este și problema bisericii de astăzi. Avem o mulțime de membri, toți morți; avem mult entuziasm, dar îl folosim în mod greșit. De aceea zicem: „Cine se îmbracă cel mai bine, cine are educația cea mai înaltă sau a urmat școala cea mai bună...” Dar noi nu trebuie să gândim așa, prieteni. Nu trebuie să alergăm după așa ceva, ci trebuie să Îl dorim pe Dumnezeu. Da, întoarceți-vă din nou la El!

În toată acea adunătură era un singur om neprihănit: Iosafat. El era un om bun, dar a ajuns într-o companie greșită.

Aceasta este problema și astăzi. Prin organizații sunt o mulțime de oameni buni, dar ne confruntăm cu ceva: mahomedismul, budismul și toate celelalte „ismuri” pot da naștere la tot atât de multă psihologie ca și creștinismul, ca și biserica creștină. Așa este.

Noi nu avem nevoie de o mișcare psihologică, nici de una teologică, ci ne trebuie mișcarea Duhului Sfânt care să vină și să-i miște pe oameni astfel încât să strige: „Unde este Dumnezeul care a fost odată cu Ilie? Unde este acel Dumnezeu al Cincizecimii? Unde este acel Dumnezeu care ia inima păcătosului, o spală și o albește făcând-o mai albă decât zăpada? Unde este Acela care poate lua o prostituată de pe stradă și să facă din ea o doamnă? Unde este Acela care ia un bețiv din bar și îl face predicator al Evangheliei? Unde este Dumnezeul care poate face ca picioarele oamenilor să se întărească din nou; care-i face pe orbi să vadă și îndepărtează cancerul? Unde este Dumnezeul care odinioară a făcut toate aceste

lucruri mărețe?”

Aseară am vorbit despre Ioan Botezătorul, care a venit în duhul și puterea lui Ilie.

Ilie a avut o cădere atunci când a fugit de Izabela, care voia să-l omoare și s-a așezat sub ienupărul din pustie; iar Ioan a avut o cădere atunci când era în închisoare. Astfel, le-a zis ucenicilor săi:

„Duceți-vă și vedeți dacă nu am greșit cumva peundeva. Întrebați-L: *„Tu ești Acela care are să vină, sau să așteptăm pe altul?”* (Matei 11.3 – parafrizare).

Isus nu i-a trimis vreo carte intitulată: „Cum să ai răbdare în închisoare” sau ceva de felul acesta. Știți ce le-a spus acelor bărbați trimiși de Ioan?

„Rămâneți la adunarea din după-amiaza aceasta, apoi duceți-vă la Ioan și spuneți-i ce ați auzit și ce ați văzut.”

Și ce au văzut? *„Orbii își capătă vederea, șchiopii umblă, leproșii sunt curățiți, surzii aud, morții înviază...”* (v.5)

Ioan a predicat Evanghelia și a spus că va veni Mesia, care va avea lopata în mână și își va curăța cu desăvârșire aria, iar pleava o va arunca într-un foc care nu se stinge. Dar ce s-a întâmplat? Când a venit Isus, El era un Om blând și umil, nu așa cum și-l închipuise Ioan, de aceea nici chiar el nu știa ce să creadă. Dar Isus i-a transmis: „Nu-ți face probleme căci totul merge după plan; totul este în ordine.”

Același lucru se întâmplă și în seara aceasta. Oamenii din lume s-au uitat după metodiști, după bapțiști, după prezbiterieni sau după vreo altă biserică, crezând că aceea Îl poate aduce înapoi pe Isus, dar El este aici la timp, dovada fiind că șchiopii umblă, orbii văd, surzii aud. Glorie!

El merge mai departe pentru că este viu; El este încă același Dumnezeu.

Neprihănitul Iosafat a întrebat: „Nu este nici un proroc pe undeva, ca să-L întrebăm pe Domnul?” O, și printre ei se afla un frate bun care a zis: „Ba da, eu cunosc un astfel de om!” apoi a continuat privind spre Ioram: „Tu nu-l vei crede pentru că nici tatăl tău nu l-a crezut! Tatăl tău a întemeiat o școală de proroci acolo sus, pe deal, și nici ei nu l-au crezut. Bărbatul despre care îți vorbesc are peste el Duhul care a fost peste bărbatul acela, căci a făcut aceleași lucrări ca și bătrânul Ilie. Eu am fost la adunările lui și m-am convins că este adevărul.” Amin.

Dumnezeu să ne ajute, fraților, căci de asemenea adunări avem nevoie și noi – în care să vedem Duhul Tatălui nostru, Isus Hristos, al cărui tip era Ilie, descoperindu-Se în mijlocul nostru, căci El a spus: „*Cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu...*” (Ioan 14.12). O, fraților, Acesta este Acela!

Fratele acela a continuat: „Eu știu unde se află acest bărbat și am văzut Duhul lui Ilie venind peste el. Elisei este acela care i-a turnat apă pe mâini și l-a urmat pretutindeni, de aceea știu că Duhul lui Ilie se odihnește peste el. Cu toate acestea, școala prorocilor nu-l crede și am să-ți spun de ce: Când Elisei a venit înapoi și le-a spus că Ilie fusese luat la cer, el avea o dublă măsură din Duhul lui Ilie, dar ei nu l-au crezut ci i-au zis: „Ți-ai pierdut mințile! Cu siguranță Ilie a rămas pe undeva. Ați fost plecați la vânătoare, iar el nu s-a întors încă.”

Și noi am încercat toate sistemele noastre eclesiastice, dar tuturor le-au trebuit mai mult de două mii de ani ca să Îl găsească pe Isus cel înviat prin teologie, prin programe educaționale, prin organizațiile bisericilor, dar nu l-au găsit. Amin. De ce nu l-au găsit? Pentru că El nu vine printr-o teologie făcută de om; nu vine printr-o organizație, ci vine într-o inimă predată, prin botezul cu Duhul Sfânt. Amin.

Sistemele noastre omenești nu Îl vor găsi niciodată. sigur că nu.

După plecarea lui Ilie, ei au organizat o expediție de căutare, dar Elisei le-a spus clar: „*Duceți-vă și căutați-l, dar nu îl veți găsi.*”

Puteți să râdeți de mine, puteți să mă numiți idiot sau cum vreți, dar voi nu Îl veți găsi pe Dumnezeu în sistemul vostru denominațional. Nu, domnilor. El s-a înălțat și vine înapoi în forma botezului cu Duhul Sfânt, iar oamenii nu vor putea fi educați în El, ci trebuie să fie născuți în El; trebuie să primească botezul Duhului Sfânt. Nu o senzație mintală, nu o emoție sau un sistem eclesiastic, ci umplerea cu adevăratul Duh Sfânt care aduce cu Sine roadele Lui: dragostea, bucuria, credința, pacea, răbdarea, bunătatea, blândețea.

Desigur, loram nu putea să creadă și nici școala prorocilor nu credea, ci spuneau cu toții: „Stai puțin! Noi îl cunoaștem pe acela. Îl vom lăsa să stea aici, dar vom aduna și grupările noastre.”

Noi am tot încercat să facem aceasta de două mii de ani încoace, iar voi pentecostalilor, faceți la fel: încercați să Îl aduceți pe Hristos prin organizația voastră, dar voi nu veți putea face aceasta separându-vă de frații voștri, ci este

nevoie să veniți înapoi și să fim una.

Pe mine nu mă interesează că un om este greșit, căci dacă este greșit, dar sincer în inima lui, iar voi sunteți corecți în credința voastră, dar procedați greșit față de el, atunci mai bine prefer să fiu în locul lui decât în locul vostru. Amin.

Mai bine să fiu greșit în învățătura mea, dar corect în inimă, căci Dumnezeu va respecta mai mult aceasta.

Voi întrebați: „Bine, dar ce trebuie să facem dacă un om este greșit?”

Să-l ajutați. Să-l iubiți și să-l ajutați, căci dacă nu-l puteți iubi pe vrăjmaș, așa cum îi iubiți pe cei care vă iubesc, dovediți că nu sunteți cu nimic mai buni decât lumea. Așa este.

Acesta este lucrul pe care nu l-a putut înțelege biserica, dar nădăjduiesc că-l veți înțelege în seara aceasta.

Înapoi la dragoste! Toate celelalte lucruri sunt bune, dar este nevoie să ne întoarcem din nou la părtășia unuia cu celălalt.

Oamenii spun că eu lupt împotriva organizațiilor, dar nu este adevărat. Eu lupt împotriva sistemului care rupe frățietatea. Am făcut aceasta din totdeauna și o voi face până la capăt. Amin.

Haideți să ne adunăm împreună! Haideți să fim frați!

Când voi vedea toate bisericile așa cum am fost noi ieri la dejunul la care am participat: unitarieni, trinitarieni și toți ceilalți, strângându-ne în brațe unii pe alții, voi spune la fel ca bătrânul Simeon din vechime: *„Acum slobozește în pace pe robul Tău, Stăpâne, căci au văzut ochii mei mântuirea TA.”* (Luca 2.29-30). Așa este.

Voi puteți să vă rupeți în comunități mai mici, dar știți ce va urma? Diavolul va veni și vă va rupe din nou. Dar acest lucru nu se va face la nesfârșit pentru că într-o zi Dumnezeu va trimite pedeapsa peste cei ce au făcut aceasta.

Așadar, episcopul Ioram nu putea crede deoarece știa că nici părinții lui nu crezuseră. El nu credea că Ilie fusese luat la cer.

Ei spuneau: „Noi știm cum trebuie să ne purtăm și cum să procedăm, de aceea singurul lucru pe care trebuie să-l faceți este să veniți și să spuneți: „Eu cred”. Apoi toți vă vor strânge mâna, iar noi vă vom stropi sau vă vom boteza și asta-i tot.”

Vedeți? Exact așa procedează, iar voi mergeți înainte botezându-vă așa, stropindu-vă așa și luând Cina așa, pentru ca într-o zi să aflați că de fapt nu Îl aveți pe Dumnezeu, ci aveți doar o formă de evlavie, doar niște ritualuri moarte. Asta-i tot.

Biblia spune: „*Dumnezeu este Duh; și cine se închină Lui, trebuie să I se închine în duh și în adevăr.*” (Ioan 4.24). Amin.

El ne-a trimis din nou proroci să rupă aceste lucruri și să ne aducă Adevărul.

Aș vrea să observați că Iosafat, slujitorul ales de Dumnezeu, a spus: „*Cuvântul Domnului este cu el.*” (2 Împărați 3.12).

Da, domnilor. De îndată ce acel bărbat al lui Dumnezeu a auzit că duhul lui Ilie se odihnea peste Elisei care făcea aceleași lucrări ca Ilie, a știut că era un proroc adevărat.

Fraților, eu vă spun că atunci când Duhul lui Isus Hristos vine peste Biserică, ea va face aceleași lucrări pe care le-a făcut El, pentru că Isus a spus: „*Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi...*” (Ioan 14.12).

Dar dacă nu se fac aceste lucrări, înseamnă că ceva este greșit. Înseamnă că ei Îl fac mincinos pe Dumnezeu. Dacă spun că sunt credincioși dar aceste lucrări nu se fac printre ei, înseamnă că sunt mincinoși, căci este scris: „*Dimpotrivă, Dumnezeu să fie găsit adevărat și toți oamenii să fie găsiți mincinoși.*” (Romani 3.4).

Când acel bărbat credincios a spus: „Duhul aceluia proroc adevărat se odihnește peste Elisei”, alesul Iosafat, care simbolizează biserica aleasă de astăzi, a spus: „Să mergem să auzim ce spune, pentru că Dumnezeu este cu el.”

Oh, cât îmi place aceasta!

„Câtă vreme omul acesta face lucrările pe care le-a făcut Ilie, să mergem să-l ascultăm.”

Bărbatul acela credincios a continuat: „Eu am fost în multe seri acolo și l-am ascultat, de aceea știu că este Adevărul. Să mergem deci să-l chemăm.”

Și s-au dus la proroc. Oh, și când l-a văzut pe Ioram, sfințenia prorocului a fost afectată puțin, pentru că prezența acelui om l-a „fiert”.

Elisei i-a zis: „De ce nu te-ai dus la prorocii tăi? De ce nu te-ai dus la prorocii mamei și al tăticului tău? Du-te la formalistii tăi și bucură-te cu ei, căci cu aceia mergi! De ce nu te duci la ei și acum când ești în necaz?”

„Nu!” a răspuns Ioram. „Domnul ne-a adus aici și vom muri.”

Nu veți muri, ci sunteți morți pentru că toate roadele vi s-au uscat, iar Duhul lui Dumnezeu a plecat din biserică atunci când ați devenit o organizație religioasă. Așa este. Acolo este ceva greșit și ce ne vom face dacă nu putem să Îl avem din nou pe Dumnezeu în biserică? Vom pieri cu toții.

După ce s-a aprins și a strigat la Ioram, prorocul a continuat: „Dacă nu aș avea respect pentru Iosafat (bărbatul ales), nici nu m-aș uita la tine.”

Cred că așa ar spune și Dumnezeu în seara aceasta. Oh, oamenilor care sunteți legați prin aceste organizații diferite și vă certați tot timpul unii cu alții, dacă Dumnezeu nu i-ar fi respectat pe cei care au crezut în El, niciodată nu ar fi existat un Oral Roberts sau vreun alt trimis prin țară. Nu ar fi avut loc aceste semne și minuni, căci El nici nu s-ar fi uitat către noi. Noi suntem vinovați așa că dacă nu ar fi fost cei aleși, cei care Îl cred cu adevărat pe Dumnezeu, El nici nu s-ar fi uitat către noi. Așa este. Dar pentru că există un popor care vrea să creadă, Dumnezeu are un mesager pentru ei. Amin.

Duhul Sfânt s-a întristat și a plecat de multă vreme.

Vedeți? Bătrânul proroc era indignat pe drept și a strigat la ei spunându-le despre toate acele alianțe și organizații pe care le-au făcut. El a spus: „*Aduceți-mi un cântăreț cu arfa.*” Oh, el trebuia să se calmeze puțin pentru că se înfierbântase tare de tot.

Ce fac în fața acestui verset unii din așa numita „Biserică a lui Hristos”, care nu cred în muzica din biserică? După ce se înfierbântase, Elisei avea nevoie de puțină muzică pentru a aduce Duhul peste el. Da, domnilor.

Aceasta înseamnă că dacă atunci o muzică bună a adus Duhul peste proroc, la fel poate face și astăzi. Da, este exact așa pentru că lui Dumnezeu îi place muzica. Desigur.

Elisei a zis: „Aduceți-mi un cântăreț.”

Ei bine, poate spuneți: „Dar eu nu sunt proroc!” Așa este, dar poate poți să faci altceva; poate ai o mărturisire sau poți face ceva.

Pot să văd cum a fost adus cântărețul înăuntru și cum a început să cânte:

„Crede numai, crede numai,

Totul este posibil, crede numai!”

Prorocul a trebuit să aștepte puțin până când a venit Duhul peste el, iar când Duhul a coborât, a avut o vedenie.

Vedeți, intelectualii, cei de sus, împărații și bărbații puternici care-i însoțeau, nu au putut să vadă vedenia. Așa este. Ei erau orbi.

Acesta-i motivul pentru care și în seara aceasta sunt mulți care numesc vedenia de la Dumnezeu, o stare mintală, telepatie, un duh rău sau ceva de felul acesta. De ce? Pentru că sunt intelectuali și nu știu nimic despre Dumnezeu. Așa este.

Elisei a primit vedenia care spunea adevărul, aceea fiind calea lui Dumnezeu, programul Lui. Cuvântul Domnului vine la proroc pentru că Duhul Domnului vine peste el. Da, domnilor. Și cum vine El? Printr-o vedenie. Da, El vine printr-o vedenie, nu prin ceva intelectual, iar astăzi este la fel.

El a privit și a văzut o vedenie, iar când s-a întâmplat aceasta și-a zis: „Ei bine, asta-i tot!” Și ce a văzut Elisei?

El nu a spus: „Oh, loram, tu ai nevoie de o altă diplomă!” nici: „Iosafat, tu ai intrat în necaz pentru că nu știi să conduci o oștire, de aceea trebuie să mergi și să studiezi mai mult!” Elisei nu a spus: „Îți spun eu ce trebuie să faci: ar trebui să-ți mai lustruiești oamenii pentru că nu poartă uniforma potrivită. Da, asta-i problema: ar trebui să-i pui pe toți predicatorii tăi să poarte guler alb în jurul gâtului, ca să arate ca niște predicatori adevărați.”

Oh, cât de curând va fi o Cincizecime!

Amintiți-vă că Biserica Catolică a fost prima biserică organizată de la Rusalii încoace. Acesta este adevărul chiar dacă unii dintre voi, laicii, negați aceasta. Dați-le pentecostalilor încă o sută cincizeci de ani și vor ajunge mai rău decât au ajuns

catolicii în două mii de ani. Așa este.

Oh, da! Biserica a început la Rusalii, dar apoi oamenii s-au organizat și au format asociații mari în ea pentru că doreau să facă una sau alta. Nicolaiții i-au biruit pe credincioși și au scos puterea Duhului din biserică. Astfel, Duhul Sfânt nu a mai putut sta acolo și a plecat.

Prieteni, Duhul Sfânt locuiește în întregul trup al lui Hristos; El este Cel ce conduce Biserica.

Atunci de ce bisericile de astăzi au roadele uscate? Cred că puteți vedea cu toții unde s-a ajuns acum, iar cu penticostalii s-a întâmplat la fel.

Ce a arătat vedenia? Elisei a spus: „*Începeți să săpați în pustie*. Odată, oamenii voștri au trecut prin acest pustiu și au dorit o teologie pe Muntele Sinai.”

În harul Său, Dumnezeu le-a dat un proroc și un Stâlp de Foc, dar ei voiau ceva pentru care să se certe. Din cauza aceasta, El i-a lăsat să stea în acea pustie până când toți luptătorii bătrâni au pierit.

El a spus: „Odată, ei au rămas în pustie și au pierit la fel ca voi. Acolo sunt niște canale care merg spre Stânca din pustie, dar trebuie să săpați foarte mult.”

Fraților, aceasta-i vedenia din seara aceasta. Ea nu ne cere să începem o altă organizație, ci să săpăm ce este în ea. Așa este. Și primul lucru pe care trebuie să-l facem este să aruncăm afară din canal acel buștean putred al organizației.

Canalele cu binecuvântările lui Dumnezeu sunt înfundate în seara aceasta cu buștenii organizațiilor.

Oh, și acolo mai este un buștean care zice: „Nu există Duhul Sfânt.” Dacă săpați adânc și găsiți acel buștean, aruncați-l afară!

„Astăzi nu mai este botezul cu Duhul Sfânt, El a fost numai pentru apostoli.” Aruncați-l afară!

Da, aruncați-l de la voi căci doctor Simon Petru a spus în ziua Cincizecimii: „*Darul Duhului Sfânt este pentru voi, pentru copiii voștri și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeuul nostru.*” (Fapte 2.39).

Nu demult, un frate pentecostal mi-a spus:

„Noi nu mai avem nevoie de vindecarea divină, de aceea nici nu mai îngădui să fie practică în biserica mea. Astăzi avem medici minunați care o înlocuiesc total.”

Vai, vai, vai! Vedeți ce buștean mare se află acolo? Și ce face el? Oprește revărsarea apei.

Vedenia lui Elisei arăta că acolo, în pustie, roadele erau uscate.

Prieteni, nu începeți o altă organizație sau o altă ploaie, ci curățați doar canalele pentru ca prima ploaie să poată curge prin ele, căci apa este acolo.

Hristos este Același ieri, azi și în veci; acea Stâncă lovită în pustie este încă aici, în seara aceasta, iar noi Îi mulțumim lui Dumnezeu pentru El.

La Calvar, Isus a curățit totul pentru noi, dar oamenii au aruncat din nou bușteni în apă și au blocat canalele.

Cred că știți cu toții ce se întâmplă atunci când aruncați un buștean în apă. De el se agață tot felul de murdării, ceea ce duce la blocarea canalului. Apa se adună în spatele lui formând un stăvilă și nu mai poate trece nimic peste el. Așa fac și ceilalți.

Vedeți? Și necazul este că astăzi există prea mulți predicatori castori care blochează apa spunând: „Acesta este al nostru. Acela ne aparține.” Și ce se întâmplă din cauza aceasta? Apa stagnează.

Aceasta-i problema cu multe dintre organizațiile noastre: încearcă să adune apa doar pentru ei, iar din cauza aceasta stagnează. Voi știți că apa stătută produce acele organisme mici.

Aici este necazul bisericii de astăzi: s-au format prea multe organisme mici: „Zilele minunilor au trecut! Nu mai este vindecare divină.”

Nu pot sta nici cinci minute în adunare. O, Doamne! De ce? Pentru că apa stătută, barată de castor, explodează. Amin. Nu uitați însă că:

„Este un Izvor umplut cu sânge

Tras din venele lui Emanuel,

Unde păcătoșii se cufundă sub șuvoi

Spălând toată vina lor.”

Prorocul a spus: „*Duceți-vă acolo jos și săpați afară toți buștenii aceia.*”

Voi ziceți: „Să începem o altă trezire?”

„Nu!”

„Să începem o altă ploaie târzie?”

„Nu!”

„Dar atunci ce sa facem?”

Curățați canalul! Aceasta este tot ce trebuie să faceți.

Da, curățați canalele pentru ca Duhul Sfânt să poată intra. Curățați afară tot fanatismul vostru, toate „ismurile” și toate celelalte lucruri care mai sunt în biserică.

Prieteni, Stânca a fost deja lovită, apele sunt proaspete, dar sistemele noastre eclesiastice au blocat curentul de apă.

El a spus: „Curățați acele lucruri! Nu va trebui să aveți un alt vârtej de vânt, nu va trebui să auziți nici vântul, nici o altă ploaie, căci apa este încă acolo.”

Oh, fraților, nouă nu ne trebuie sisteme noi, ci ceea ce ne trebuie este să curățăm sistemele pe care le avem. Nu trebuie să facem o nouă adunare a lui Dumnezeu, ci s-o curățăm pe aceea pe care o avem. Scoateți afară toți buștenii, scoateți pufăielile și toate celelalte lucruri și atunci apa se va revărsa din nou, astfel încât dragostea, bucuria și toate celelalte se vor întoarce în mijlocul vostru. Bucuria se va revărsa peste toți asemenea unui râu și la fel dragostea față de celălalt, căci noi nu suntem împărțiți, ci formăm cu toții un trup: una în nădejde, una în învățătură, una în credință și una în dragoste. Sigur că da.

Așa trebuie să facem. Aceasta este ideea. Aceasta este viziunea de astăzi; aceasta este viziunea prorocului. Un proroc adevărat are aceeași viziune și astăzi. Nu să înceapă o nouă organizație sau un nou grup. Nu, nu, căci dacă veți face aceasta vă veți certa, vă veți organiza și veți ajunge la fel ca ceilalți. Da, veți arunca bușteni

Înăuntru.

Atunci când am pornit, la începutul slujbei mele, mulți au venit și mi-au zis: „Păi, frate, ar trebui să începi o mică organizație.”

„O organizație?” am întrebat eu. „Cum aș putea începe o organizație când vorbesc tot timpul împotriva lor? Noi nu avem nevoie de o organizație, ci ceea ce ne trebuie este o curățire de lucrurile pe care le avem.” Așa este.

O curățire. Noi avem nevoie de un timp bun pentru a săpa. Săpați, săpați, căci cu cât săpați mai adânc cu atât veți obține mai multă apă.

Dacă săpați puțin și spuneți: „Păi, voi ieși din organizație”, uitați-vă la lucrurile pe care le aveți încă: răutate, conflicte, certuri și alte lucruri de felul acesta, apoi săpați mai adânc până dați de Stânca solidă. Coborâți până ajungeți acolo unde apa se poate revărsa cu adevărat din venele lui Emanuel. Săpați până ajungeți la locul acela, căci atunci apa va țâșni ca dintr-un izvor.

„Săpați gropi în valea aceasta” a spus Elisei.

Voi, cei care ați încercat să trăiți numai pe vârful muntelui, strigând și sărind, înghețând și arzând, nu uitați că Elisei a spus: *„Coborâți în vale și începeți să săpați gropi adânci, să dați de apă proaspătă.”*

Da, aceasta ne trebuie nouă. Coborâți și luați în stăpânire apa lui Dumnezeu, căci de aceasta avem nevoie.

Vedenia a arătat clar voia lui Dumnezeu cu privire la acei oameni care erau gata să piară, iar vedenia din seara aceasta ne arată că trebuie să curățăm aceste lucruri și să începem din nou. Să curățăm, nu să începem o nouă organizație sau o trezire în organizație, ci să începem să Îl lăsăm pe Dumnezeu înăuntru. Săpați afară vânarea greșelilor, mușcărilor pe la spate, găturile țepene, superstițiile și necredința! Aruncați-le pe toate afară, căci ori veți săpa, ori veți muri!

Voi, metodiștilor și baptiștilor din Chicago, săpați sau veți pieri! Penticostalilor din Chicago, săpați sau veți pieri! Săpați afară toate aceste lucruri!

Dacă veți face aceasta, nu veți mai auzi de o altă ploaie timpurie sau târzie, sau orice ar fi, ci acolo va fi apă, iar pacea va curge ca un râu în fiecare inimă. Da, domnilor. Veți vedea semne și minuni, iar puterea lui Dumnezeu se va întoarce în

Biserică într-o revărsare ca la Cincizecime. Desigur. Mesajul Duhului este clar: ori vom începe să săpăm, ori vom muri.

Ei erau pe punctul să piară, așa că au fost siliți să sape.

Săpați! Curățați totul! Cu cât săpați mai adânc, cu atât va fi mai bine. Scoateți afară toți buștenii care au blocat canalele! Scoateți afară necredința care spune că zilele minunilor au trecut și că noi nu mai avem nevoie de vindecarea divină!

Păi, astăzi avem nevoie de ea mai mult ca oricând!

Poate ziceți: „Astăzi avem doctori foarte buni!” Așa este. „Avem cele mai dotate spitale.” Așa este, dar avem și cei mai mulți bolnavi. Știți de ce? Pentru că avem cea mai multă necredință. Da, acesta este adevărul.

Eu pot să-l văd pe acel bărbat spunând în dimineața următoare: „Ați auzit ce a arătat vedenia dată de Domnul? Prorocul a spus adevărul, așa că eu voi începe să sap!”

Loviți bușteanul acela bătrân!

Care este acel buștean? Voi ziceți: „Am dat 10% din venitul meu ca să organizăm supeuri pentru plata predicatorului.”

Afară cu bușteanul acela! Scoateți-l de acolo pentru că voi datorați Domnului o zeciuală.

A săpat din nou și a lovit un alt buștean. „Ce este aceasta? Păi, nu săpa până la capăt!”

Scoate afară și lucrul acela și aruncă-l pentru că din cauza lui ai ajuns să fii superficial.

Da, domnule, aruncă lucrul acela afară și sapă mai departe pentru că cu cât vei săpa mai adânc cu atât vei găsi mai multă apă. Continuă să sapi în „depozitul” lui Dumnezeu și aruncă afară toate acele lucruri pentru că atunci te vei umplea cu adevărata apă a vieții.

Și ce s-a întâmplat? **Când s-a făcut ziuă, apele au venit și au umplut acele gropi.** Ei nu știau de unde vin, dar **ele fuseseră acolo tot timpul, doar că erau blocate.**

Vedeți, acolo este puterea: în biserică. Eu pot să-i dovedesc oricărui predicator că Dumnezeu a dat bisericii Sale putere să vindece bolnavii, să scoată draci și să facă toate aceste lucruri mărețe. Rugămintea mea este să veniți și să puneți degetul pe textul din Scriptură unde Isus a spus: „Voi veni și voi lua înapoi toate aceste lucruri din biserică.”

Vedeți? Nu scrie nicăieri. Atunci ce s-a întâmplat? Care-i problema? Aveți canalul înfundat. Da, ați înfundat canalul cu propriile voastre idei.

Eu vă pot arăta în Scriptură că Isus a făgăduit că în aceste zile din urmă va face aceste lucrări prin puterea Duhului lui Dumnezeu, care va veni în biserică și va arăta vedenii lucrând exact cum a lucrat El. Totuși voi încercați să contraziceți aceasta dar veți vedea curând unde sunteți.

Motivul pentru care nu credeți este că sunteți „înfundați” cu prea multe sisteme ecleziastice. Da, totul este înfundat, de aceea, săpați adânc și aruncați afară toate acele lucruri, apoi lăsați apa să curgă.

Oh, frate, și cam pe când se lumina de ziuă, apele s-au revărsat în voie venind din Stânca lovită care era încă în pustie, iar eu vă spun: El este Același ieri, azi și în veci, de aceea singurul lucru pe care trebuie să-l faceți este să luați vechii bușteni din calea ei. Îndepărtați toată necredința, apoi spuneți: „Nu-mi pasă ce spune unul sau altul pentru că Isus a făgăduit aceste lucruri, iar eu le cred.” Asta-i tot.

Luați bușteanul din cale și spuneți:

„Dumnezeu a făgăduit aceste lucruri, iar eu îl cred. Până acum am râs de ele și am crezut că sunt greșite, dar acum le cred, de aceea, voi lua bușteanul acesta vechi și îl voi arunca afară!”

Oh, și de îndată ce veți lua buștenii din cale, apele dulci ale lui Dumnezeu se vor revărsa, vor curge ca un râu spre voi.

Voi spuneți: „Păi, m-am întrebat întotdeauna dacă vindecarea...”

Știți care este problema cu voi? Încercați să aplicați credința cu o orhidee, dar ea a fost aplicată cu isop, cu o plantă obișnuită. Voi încercați să vă fabricați o credință, dar credința este ceva obișnuit și simplu. Este ca și cum ați merge să beți un pahar cu apă sau ca și când ați conduce mașina. Vedeți? Este ceva simplu și normal.

Isopul poate fi găsit peste tot, printre crăpăturile zidurilor. Și când ei au aplicat sângele, cu isop, a fost aplicată credința.

Voi să aplicați credința cum aplicau ei sângele: cu acea plantă ce crește la fel ca iarba. Necazul este însă că în loc să faceți aceasta, priviți în jur și ziceți: „Oh, dacă aș găsi o orhidee ca să pot aplica ceea ce cred despre Isus!” Oh, dar nu aveți nevoie de o orhidee, ci vă trebuie iarba ce crește chiar lângă voi. Frate, ia credința care te-a adus aici!

Tu nu ai nevoie de o orhidee, ci crede pur și simplu, căci atunci vei vedea ce se întâmplă. Oh, frate, dacă vei face aceasta, în mintea ta nu va mai fi nici o umbră de îndoială. Dacă sângele este aplicat cu adevărat prin acel fel de credință, nu-ți va mai păsa de nimic.

Aplicați același lucru și în seara aceasta și veți vedea ce se va întâmpla.

Spuneți: „Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci, de aceea arunc chiar acum toți buștenii aceștia vechi, ecleziastici. Doamne Dumnezeule, eu vin la Tine cu o credință simplă și cred pur și simplu că ești Mântuitorul meu.” Amin.

Credeți în felul acesta și pacea Sa se va revărsa peste voi ca un râu. Izvorul acela nu va seca niciodată, iar apele se vor revărsa de îndată ce veți înlătura buștenii din calea lor.

Continuați să săpați până când dați de ceva.

Dacă ați făcut ceva rău, spuneți: „Eu datorez atâția și atâția bani...”

Dacă este așa, du-te și plătește-i!

Poate zici: „Păi, nu pot să-i plătesc.” Atunci du-te și spune-i aceluia; nu te învârti în jurul tufei, ci pășește în față și spune-i: „Frate, voi îndrepta lucrurile, dar mai acordă-mi puțin timp, te rog. Chiar acum mă pregătesc să îndrept lucrurile.”

Poate zici: „Eu am răs și i-am batjocorit pe oamenii care se numesc penticostali.”

Ridică-te și spune: „Îmi pare rău că am făcut lucrul acesta!” Așa este.

Spune: „Doamne, Tu cunoști inima mea... Iertați-mă și voi, oamenilor,” căci atunci vei simți că acel buștean vechi s-a dus, iar apa se revarsă din belșug. O, Doamne!

Poate zici: „Întotdeauna m-am gândit că acele vedenii sunt de la diavolul, dar acum văd că sunt de la Dumnezeu.”

În ordine. Dacă recunoști aceasta, bușteanul acela vechi va pleca, iar apele vor începe să curgă din nou. Așa este.

Scoateți totul afară din groapă, căci apa este acolo. Credeți?

Biblia spune: „*Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci*”, ceea ce înseamnă că este încă Stânca lovită; înseamnă că are încă Viața, apa și puterea vindecării.

Poate spui: „Frate Branham, mă va vindeca Isus?” El a făcut-o deja, de aceea tot ce trebuie să faci tu este să înlături buștenii din cale; să înlături gunoiul și gălețile murdare.

Dați la o parte toate acele lucruri din calea voastră. Aruncați din calea voastră caii morți și celelalte lucruri eclesiastice, pentru că Dumnezeu nu va intra niciodată unde sunt asemenea lucruri. De ce aceasta? Pentru că acele lucruri vor polua apa.

Scoateți deci toată poluarea necredinței și Dumnezeu va turna apa înăuntru. Ea este deja acolo așa că tot ce aveți voi de făcut este să înlăturați cauza, pentru că vindecarea este deja făcută. Dumnezeu te-a vindecat deja, de aceea trebuie să dai doar la o parte necredința. Aceasta este viziunea.

Eu vă spun aceasta în Numele Domnului, așa cum a spus-o și Elisei în zilele acelea.

Așa vorbește Domnul: luați toată necredința din calea voastră! Luați din cale toate sistemele și veți vedea ce trezire va lovi orașul Chicago; veți vedea ce trezire va lovi lumea. Condiția? Să înlăturăm de pe cale toate sistemele și părerile noastre.

Prieteni, Stânca a fost deja lovită, de aceea singurul lucru pe care trebuie să-l facem este să curățăm calea și să lăsăm apa să se reverse.

Vreți să vedeți oamenii vindecați? Vreți să fiți și voi vindecați? Atunci înlăturați toată îndoiala din cale și veți vedea ce se va întâmpla: apa va curge ca un râu.

În dimineața următoare, vrăjmașii s-au uitat și au văzut apele ca sângele, din cauza reflecției razelor soarelui, ceea ce i-a speriat foarte tare. Așa este.

Ce le-a spus prorocul? „Acesta este puțin lucru înaintea Domnului. Dacă luați toți buștenii din cale, El se va îngriji de restul. Dacă veți înlătura totul, toată

necredința, Dumnezeu va purta de grijă.”

Și știți ce s-a întâmplat? El le-a zis: „Fiecare om să ridice o piatră și Eu vă voi da țara; vă voi lăsa s-o stăpâniți.” Și fiecare om a luat o piatră, iar când au ajuns acolo unde erau acele puțuri vechi și formale, ei aveau o piatră bună de mărturie. Amin.

Spuneți: „Lăudat să fie Dumnezeu! Oh, Doamne, dă-mi Duhul Sfânt, căci și eu sunt ca Simon Petru, o piatră mică.” Amin.

Și fiecare a luat propria lui piatră, o adevărată mărturie arzătoare.

Când Petru a ajuns în fața lui Isus, El i-a zis: „*Tu ești Simon, fiul lui Iona; tu te vei numi Petru, adică „micuța piatră”.*”

Fraților, Petru a luat sus acele cuvinte și a fost încredințat că Isus era Mesia, de aceea a mers mai departe și nu s-a oprit la puțurile formale, iar ceea ce ne trebuie nouă în seara aceasta este același fel de mărturie.

Când vom avea aceasta, vor înceta mărturiile de felul: „Zilele minunilor au trecut! Nu mai există așa ceva.” Acele cisterne sparte sunt pline cu organisme care le vor opri, dar aruncați înăuntru acea „piatră” a mărturiei: „*Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci,*” și veți vedea ce se va întâmpla.

Intrați în Duhul, căci aceasta trebuie să faceți. Dacă mergeți într-o sală de dans, iar cei de acolo încep să bată din palme și să danseze, nu vă face și pe voi să procedați la fel ca ei? Sigur că da. Cu siguranță veți intra în duhul acela și veți striga, veți bate din palme și veți dansa ca ei.

Așa este și cu o trezire. Când intrați cu adevărat în Duhul trezirii, nu veți chiui, nici nu veți dansa, ci veți sta în rugăciune până când inima voastră va fi atinsă de Ceva; veți sta acolo până când toți butucii ecleziastici ai fanatismului, ai sistemelor și ai necredinței sunt scoși afară astfel ca apele lui Dumnezeu să se poată revărsa peste voi.

Oh, iar atunci mărturia voastră va fi alta! Atunci nu veți mai fuma în spatele casei și nici nu veți mai sări în jurul bisericii spunând că aveți Duhul Sfânt.

Dacă mergeți afară cu o astfel de trezire, în timp ce femeile deși au părut tăiat și buzele vopsite, spun: „Suntem pentecostale și avem Duhul Sfânt...” nu sunteți mai mult decât niște arame sunătoare și chimvale zăngănitore. Oh, nenorociților!

Unii dintre predicatori și diaconi au câte patru, cinci neveste și alte lucruri de felul acesta și totuși spun: „Eu sunt pentecostal.”

Prieteni, lumea are o percepție mai bună decât aceștia, este mai înțeleaptă ca ei. Da, domnilor.

Îi vezi mergând în oraș și făcând pariuri la cursele de cai și alte lucruri de felul acesta, apoi spun că sunt creștini.

Mulți dintre voi preferă să stea acasă și să se uite la televizor, în loc să meargă la o adunare de rugăciune, dar cu toate acestea spun: „Sunt pentecostal!” O, nu! Voi doar vă numiți pentecostali, dar nu ați avut niciodată experiența Cincizecimii.

Dacă ești cu adevărat ceea ce spui, atunci biserica este primul lucru din inima ta, pentru că Dumnezeu este tot ce iubești și numai pe El dorești să Îl slujești.

Astăzi este un grup care deși se numește „pentecostal”, spune: „Oh, acele lucruri sunt niște prostii, să nu le credeți!” Vedeți? Dar vedenia dată de Domnul vine prin Cuvântul lui Dumnezeu, de aceea: săpați afară acele lucruri! Săpați toată necredința din mijlocul vostru și atunci apele vieții vor putea curge în voie. Cât timp aveți însă acele lucruri, ele le vor opri zicând: „Zilele minunilor au trecut.”

Oh, lăsați biserica să se întoarcă cu adevărat înapoi.

Poate spui: „Pentecostalii nu sunt decât o grămadă de prefăcuți religioși!”

Coboară-te jos și sapă până dai de stâncă. Lasă să ți se întâmple o experiență de Rusalii și vezi cum vei vorbi după aceea, căci din clipa aceea vei avea o asemenea trăire încât nimeni nu va mai putea pune nici un deget pe viața ta. Da, domnule. De ce? Pentru că vei fi un adevărat om al lui Dumnezeu sau o adevărată femeie a lui Dumnezeu.

Când ești pecetluit cu Duhul Sfânt, să știi că pecetea este pe ambele părți ale hârtiei, ceea ce înseamnă că oamenii te pot vedea mergând și venind și vor ști cum arăți, cum te porți, cum vorbești și cu cine te însoțești. Când ești pecetluit de Duhul Sfânt, ești creștin. Și nu uitați: Dumnezeu este gata s-o facă dacă Îl lăsați. Credeți aceasta?

Știți care este următorul pas?

Poate ziceți: „Păi, ar trebui să vii să-ți pui mâinile peste mine, predicatorule!”

O, nu! Aceasta nu are nimic a face cu problema noastră.

Următorul pas este să acceptați Cuvântul lui Dumnezeu și să spuneți: „Este Adevărul și îl cred. Am aici o buturugă veche, dar o arunc: este necredința. Dumnezeule, eu stau aici și cred.” Da, crede pentru mântuirea ta.

Eu nu pot să fac nimic pentru mântuirea ta, ci trebuie să muncești singur, dar Hristos trăiește și împărățește. În seara aceasta El este aici, credeți? Atunci ce aveți de făcut? Să intrați în Duhul, pentru că dacă veți face aceasta veți vedea viziunea.

Câtă vreme vă veți mulțumi să spuneți: „Păi, lăudat să fie Domnul, eu sunt metodist, așa că nu am nevoie de alte lucruri!” nu veți vedea niciodată viziunea.

Aruncați toate lucrurile și intrați în viziune, pentru că atunci Îl veți vedea pe Isus venind. Sapă, frate, căci dacă faci aceasta se va întâmpla ceva: vei intra în Duhul trezirii.” Credeți?

Atunci haideți să intrăm cu toții în Duhul și să credem. Haideți să ne plecăm capetele în timp ce Îl vom ruga pe El să ne dea viziunea.

Tată ceresc, noi suntem într-un ținut pietros; suntem într-o națiune și într-o lume trecătoare și predicăm unor oameni trecători, pentru că și eu și ceilalți predicatori suntem oameni trecători, dar Tu ești Dumnezeul cel veșnic. Doamne, poate nu am atins prea bine lucrurile, în Mesajul pe care l-am adus, de aceea Te rog să lași ca Duhul Sfânt să-l netezească.

Noi știm cu toții ce s-a întâmplat cu Avraam; știm că și el a avut neliniști și că s-a clătinat, dar când a fost scrisă relatarea divină despre viața lui, ai spus:

„El nu s-a îndoit de făgăduința lui Dumnezeu, prin necredință, ci, întărit în credința lui, a dat slavă lui Dumnezeu...” (Romani 4.20).

Prin urmare, Doamne, lasă ca Duhul Sfânt să scoată afară toate ezitățile și bâlbâielile mele și ale acestor oameni, și să pună în fiecare inimă o relatare divină adevărată cu privire la Mesajul din seara aceasta.

Eu sunt slujitorul Tău și le spun acestor oameni, pe care îi iubesc, că Tu ești același

Dumnezeu îndurător care Te interesezi de fiecare din ei.

Acolo sus, este un Mântuitor care cu două mii de ani în urmă „a fost rănit pentru fărădelegile noastre, zdrobit pentru nelegiuirile noastre. Pedepsa care ne dă pacea a căzut peste El și prin rănilor Lui suntem tămăduiți.”

El este Același Mântuitor care a spus: „*Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi*”, de aceea, Dumnezeule, îngăduie ca orice buturugă bătrână și uscată să fie îndepărtată și orice găleată ruginită să fie aruncată de pe cale, pentru ca apele Vieții să se reverse în voie peste noi în seara aceasta.

Dumnezeule, întoarce-mă pe dos, spală-mă, curăță-mă și umple-mă cu Duhul Tău chiar acum. Te rog umple-i și pe oamenii aceștia cu credință, iar dacă printre ei este cineva care nu crede, cercetează-l și ajută-l să vadă și să creadă, pentru că Te rog aceasta în Numele lui Isus.

Fă ca fiecare să intre în Duhul și noi toți să fim umpluți cu Duhul; noi toți să fim vindecați și salvați în seara aceasta, pentru că o cerem în Numele lui Isus. Amin.

Să ridicăm mâinile în timp ce cântăm.

O, Tată, Dumnezeule, noi murim acum față de toată necredința noastră. Creează Tu în noi dorința de a săpa, Tată.

Cercetează-mă și încearcă-mă să vezi dacă este vreo necredință în mine, Doamne, iar dacă vei găsi ceva, ajută-mă s-o dau chiar acum la o parte din calea mea. Ajută-mă să curăț canalul, astfel ca puterea lui Dumnezeu să poată pătrunde.

Ajută și această audiență, Doamne. Te rog să-i ajuți să curețe fiecare canal; să curețe fiecare biserică reprezentată aici. Doamne, îndepărtează necredința și eliberează-i, indiferent din ce organizație vin. Scoate din ei toate sistemele omenești și lumești și fă ca dulcea părtășie a Duhului Sfânt să intre înăuntru prin canalele lui Dumnezeu, ca să se reverse și să aducă o trezire proaspătă, astfel ca Cuvântul vieții să pătrundă în fiecare suflet de aici.

Doamne, știu că ești aici. Ei mă privesc ca pe un văzător al Tău sau ca pe un credincios al Tău, pentru că au nevoie de cineva ca exemplu. Ajută-mă deci, în seara aceasta și fă ca Duhul Sfânt să aibă acces liber în sufletul meu, în inima mea, în viața mea, în ochii mei, în ființa mea întreagă. Și nu numai în mine, ci în fiecare persoană de aici, astfel ca cei care nu cred, să Îl vadă pe Duhul Sfânt lucrând prin

cei credincioși și să spună: „Dacă acea Apă poate curge din Stânca lovită, prin ei, poate curge și prin mine.”

Acordă-ne aceasta, Tată, pentru că Te rugăm în Numele lui Isus. Amin. Te rog să îmi binecuvântezi pe frații care se află în spatele meu. Unii dintre ei sunt predicatorii Evangheliei încă din vremea când eu eram doar un biet păcătos. Ei sunt luptători și sunt speriați, dar acolo jos, în inima lor, doresc să vadă mișcarea lui Dumnezeu. Diavolul încearcă să încurce lucrurile astfel ca ei să dea înapoi și să se teamă să pășească, dar Te rog să faci ca fiecare inimă să se deschidă în seara aceasta spre adevăratul Izvor.

Doamne, eu pot vorbi doar ca un om, chiar dacă aș face afirmații îndrăznețe, dar un singur Cuvânt de la Tine va dovedi totul. Tu ai spus odinioară: *„Dacă este printre voi un proroc, Eu, Domnul, îi voi vorbi prin vise și vedenii. Dacă ceea ce spune el se împlinește, să-l ascultați, dar dacă nu se împlinește, să nu aveți teamă de el, pentru că Eu nu sunt cu el.”* (Numeri 12.6 și Deuteronom 18.22 - parafrizare).

Dumnezeule Tată, în seara aceasta și în celelalte seri, eu am dovedit cu Scriptura că Tu ești Hristos; că Tu ești Fiul lui Dumnezeu; că Tu ai fost lovit ca să iei asupra Ta păcatele și necredința noastră și pentru ca propria Ta viață să poată veni în noi.

Eu le-am spus oamenilor că Tu stai la dreapta lui Dumnezeu, ca Marele Preot care are milă de neputințele noastre, de aceea, Te rugăm, Doamne, să faci ca în seara aceasta să fie oprite multe scurgeri de sânge, pentru că aruncăm toată necredința și pentru că Te rugăm aceasta în Numele lui Hristos. Amin.

Din câte îmi amintesc, nu am dat numere de rugăciune de duminică după-amiaza și nici nu am chemat vreun rând de rugăciune. Cu toate acestea, Duhul Sfânt a mers în fiecare seară printre oameni. Câți știu că acesta este adevărul? El a vindecat câte zece, cincisprezece oameni care nu au avut numere de rugăciune. Aceasta mă face să mă simt puțin vinovat pentru că nu am luat și câțiva dintre cei care aveau numere. Știu că este puțin cam târziu, dar în seara aceasta l-am trimis pe Billy să împartă câteva numere de rugăciune.

Haideți să-i chemăm pe cei care au numerele cuprinse între cincisprezece și cincizeci. Cei care au numerele respective să vină aici în față. Nu uitați să vă uitați la numărul vecinului vostru, căci s-ar putea să fie orb sau surd, sau poate este

nenorocit și ca urmare nu se poate ridica să vină aici.

Să nu vă temeți. Dacă ați păcătuit, mărturișiți-vă greșeala și când veți ajunge aici va fi acoperită de sângele Său. Știți ce se întâmplă dacă veniți aici și nu v-ați mărturisit păcatul, nu-i așa? Păi, dacă nu sunteți în ordine, nu luați numărul! Mai întâi puneți-vă lucrurile în ordine și numai după aceea pășiți aici. În ordine.

Să vedem câți sunt bolnavi și doresc ca Dumnezeu să-i vindece. Ridicați mâna. Peste tot în clădire.

Acum vă rog să fiți respectuoși. Fiecare să se plece cât poate. Frate, poți să începi: „Crede numai!”

Aș vrea să vă întreb ceva: Dacă Hristos dovedește că este aici, câți dintre voi vor crede din inimă? Este cineva care nu a fost niciodată la o adunare ca aceasta? Ridicați mâna. În ordine frate.

.....

...Aici, în spatele meu, se află un grup care se roagă, de aceea trebuie să se întâmple ceva. Credeți numai.

Acum vreau să vă spun ceva vouă, celor ce ați venit aici pentru prima dată. Eu nu pretind că sunt un vindecător divin și nu cred că există vreun om care să poată vindeca un alt om, ci Isus Hristos este Vindecătorul, iar El a făcut deja totul pentru voi, deoarece atunci când a fost lovit acolo, El era acea Stâncă. Credeți aceasta?

Singurul lucru pe care trebuie să-l facem noi, este să dăm la o parte buturugile. El a vindecat încă de atunci fiecare bolnav, dar voi trebuie să acceptați lucrul acesta.

Aseară am avut o femeie care a pus mărturie. Ea a fost adusă aici nu demult, pentru că era atât de grav bolnavă încât nu putea să stea nici măcar în picioare: avea o tumoare. Oamenii au trebuit s-o ia pe sus și s-o pună pe scări. În seara aceea eu m-am rugat pentru bolnavi, dar femeia m-a prins de pantalon când am vrut să trec pe lângă ea ca să plec. M-am întors spre ea, iar în clipa aceea a venit „Așa vorbește Domnul!”

Astfel, ea a venit aseară aici, pe deplin sănătoasă, ca să depună mărturie. Vedeți?

Să nu credeți că încerc să fac o reclamă din lucrul acesta, dar vă spun sincer că,

după părerea mea, astăzi noi facem vindecarea divină cu multă strălucire deși nu este așa.

Eu v-am spus totul în Numele Domnului, iar ceea ce s-a întâmplat a fost exact după cum a spus El. Atunci să mă credeți. Credeți că Hristos v-a vindecat deja, de aceea tot ce trebuie să faceți voi este să credeți.

Cum ar fi dacă El ar sta aici purtând costumul acesta pe care mi l-a dat mie? Dacă ați veni la El și ați spune: „Doamne, vrei să mă vindeci?” v-ar răspunde: „Aruncă buștenii afară de pe cale, căci încerc să-mi fac drum spre tine, dar necredința ta mă împiedică.”

Cei care sunteți pentru prima dată în locul acesta, fiți atenți!

În Ioan 4 ni se vorbește despre femeia samariteană. Noi știm cu toții întâmplarea aceea, când El i s-a făcut cunoscut ca fiind Mesia.

Ca să intre în vorbă cu ea, Isus i-a zis: *„Dă-Mi să beau!”* Vedeți? Voia să intre în legătură cu ea, cu duhul ei. Femeia i-a zis: *„Fântâna este adâncă și nu ai cu ce să scoți apa...”* și discuția a continuat așa până când au ajuns să vorbească despre religie:

„Părinții noștri s-au închinat pe muntele acesta; și voi ziceți că în Ierusalim este locul unde trebuie să se închine oamenii”, a spus ea, iar El i-a zis:

„Du-te și cheamă-l pe bărbatul tău”.

„Păi, n-am bărbat”, a răspuns ea.

„Bine ai zis că n-ai bărbat. Pentru că cinci bărbați ai avut; iar acela cu care ești acum, nu-ți este bărbat.” (v. 16-20).

Ce făcea slujba din timpul acela? Când spun: „slujba”, nu mă refer la felul de predicatori pe care-i avem astăzi. Desigur, ei sunt frații mei, dar slujba aceea este la fel ca slujba despre care se râde astăzi și se spune că nu este nimic de ea: „Aceste lucruri sunt de la diavolul!” Înțelegeți?

Totuși, prostituata aceea a spus: *Doamne, văd că ești proroc. Noi știm că are să vină Mesia, iar când va veni El, ne va spune toate lucrurile.”* (v. 25).

Câți din voi știu că acesta este adevărul? Așa este. Și El a spus: *„Eu, Cel ce vorbesc*

cu tine, sunt Acela.” (v. 26).

Imediat ce a auzit acele cuvinte, femeia a alergat în cetate și a început să strige: „*Veniți să vedeți un om care mi-a spus tot ce am făcut. Nu cumva este acesta Hristosul?*” (v. 29). Și Biblia spune că mulți samariteni au crezut în Isus.

Vedeți? El a făcut acel semn o singură dată, pentru că acela era semnul lui Mesia, și a spus: „*Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi...*”

Voi spuneți că predicarea Evangheliei este o lucrare mare. În ordine, dar atunci haideți aici și faceți o lucrare mai mică.

Platforma este aici, așa că vă rog să veniți sus, apoi mergeți de-a lungul rândului de rugăciune și faceți ca Duhul Sfânt să se miște prin audiență. Lăsați-mă să văd acele lucrări, apoi mergeți și predicați Evanghelia, căci atunci veți face cu adevărat „lucrări mai mari.”

Isus nu a putut predica despre botezul cu Duhul Sfânt pentru că nu venise încă. Aceea este cu adevărat o lucrare mare. Biserica trebuie să predice botezul cu Duhul Sfânt pentru că El ni l-a dat și este pentru noi, iar aceasta este o lucrare mare. El a spus: „*Cine crede în Mine, va face și El lucrările acestea...*”

Acum, aici stă o femeie pe care nu o cunosc, este adevărat? Spune tare, pentru ca audiența să audă. Deci nu ne cunoaștem... Dacă este adevărat, ridică mâna. Eu nu știu cine este această femeie, nici pentru ce a venit aici. Aș putea spune și eu ca mulțimea aceasta de psihologi: „Domnul îmi spune că cineva are probleme cu spatele.” Păi, sigur! Sunt o mulțime de oameni care au această problemă, dar dacă voi spune cine este acela, de unde vine, ce i-a cauzat boala și ce se va întâmpla mai departe, este cu totul altceva, nu-i așa?

Dacă aș aduce-o pe această femeie sus și aș spune: „Domnul m-a trimis să mă rog pentru bolnavi, de aceea, dă-mi voie să îmi pun mâinile peste tine și să te ung cu untdelemn. Slavă lui Dumnezeu! Tu vei fi vindecată”, ea are dreptul să creadă aceasta, dar în același timp s-ar putea îndoii de experiența mea; s-ar putea îndoii că i-am spus adevărul. Vedeți? Când vine însă Duhul Sfânt, îi vorbește prin buzele mele și îi spune ceva din trecut, aceasta va îndepărta orice îndoială din inima ei, nu-i așa? De ce aceasta? Pentru că știe că nu o cunosc.

Cineva zice: „Frate Branham, spui că ești Mesia?”

Dacă gândești așa ceva, aceasta arată că nu ai nici o deosebire duhovnicească. Cum aș putea fi Mesia? Eu sunt William Branham, un păcătos salvat prin har. Isus Hristos este Mesia, iar Duhul Lui trăiește în noi, Duhul Sfânt.

Și vă spun ceva celor ce nu credeți: să știți că tocmai Acesta îi face pe oameni să strige și să vorbească în limbi: același Duh.

Pavel spunea: *„Dacă vreunul din voi va vorbi în limbi, necredincioșii vor spune că sunteți nebuni, dar dacă veți proroci și le veți descoperi tainele inimii, vor cădea cu fața la pământ și vor spune: „Cu adevărat Dumnezeu este cu voi.”* (1 Corinteni 14.23-25).

Acesta este un dar de la Rusalii, care a fost dat Bisericii.

Oh, cum s-au luptat cu mine, bapțiștii și metodiștii din pricina aceasta, fraților! Și nu numai ei, ci și voi, care vorbiți în limbi. Stați însă pentru adevăr și mergeți mai departe. Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Doamnă, eu nu te cunosc, dar dacă Domnul îmi va spune de ce te afli aici sau îmi va descoperi ceva din viața ta, vei crede? Vei crede din toată inima? Trebuie să fie o putere duhovnicească ce descoperă aceste lucruri, pentru că noi nu ne cunoaștem. Vei crede că Cel ce-ți vorbește este Mesia și nu eu? Va crede biserica într-un acord? Ridicați mâinile. Acum să crezi.

Femeia este la doisprezece picioare depărtare de mine. Eu o privesc doar și discut cu ea, pentru că așa a făcut și acel proroc după predicare.

Eu nu sunt proroc dar, după ce a strigat la Ioram, Elisei a trebuit să stea liniștit și să asculte muzică.

Și Isus a discutat cu acea femeie, pentru că trebuia să intre în contact cu duhul ei până venea ungera peste El.

Aceasta aștept și eu. Bușteanul William Branham trebuie să se dea la o parte din cale – intelectul meu, duhul meu, cunoștința mea și tot ce mai este acolo. Trebuie să pun toate acestea la o parte, astfel ca El să îmi poată folosi ochii și buzele ca să se proslăvească înaintea oamenilor.

El este mut, asemenea acestui microfon, de aceea este nevoie de cineva viu care să vorbească prin el ca să fie auzit. Singur, el nu poate scoate nici un sunet.

Nici eu nu aş putea spune nimic despre tine, de aceea este nevoie de Ceva care are Viaţa veşnică şi te cunoaşte. Crezi aceasta?

Femeia suferă de o stare nervoasă. Nu ştiu de ce, dar de fiecare dată când spun ceva, simt că cineva zice: „Ghiceşte!” Nu, eu nu ghicesc, iar voi ştiţi că nu am nici o posibilitate ca să fac aceasta.

Femeie, este adevărat ce ți-am spus? Acum câți dintre voi, credeți? Vă mulțumesc.

Este ca atunci când Natanael l-a spus lui Isus: „*Rabi, Tu ești Fiul lui Dumnezeu; Tu ești Împăratul lui Israel.*” Iar El i-a răspuns: „*Pentru că ți-am spus că te-am văzut sub smochin, crezi? Lucruri mai mari decât acestea vei vedea.*” (Ioan 1.49-50). Este corect?

Această făgăduință este valabilă și astăzi. Stați unde sunteți!

Da, eu văd acum. O stare nervoasă. Ești așa de multă vreme; de când ai intrat în menopauză. În afară de asta ai și o problemă femeiască ce te supără... și mai este ceva: ai pe inimă pe cineva pentru care te rogi și care are probleme la ochi.

Da, este mama ta. Acum crezi? Trimite-i acea batistă pe care o aveai în mână în timp ce Duhul Sfânt era peste tine și totul va fi în ordine. Du-te acasă. Dumnezeu să te binecuvânteze, soră.

Acum credeți din toată inima? Trebuie să credeți, să aveți credință în Dumnezeu.

Vă rog frumos să nu vă mai plimbați. Știu că este târziu, dar Îngerul Domnului mi-a spus: „Fă-i pe oameni să creadă!” Știți ce se întâmplă când vă spun: „Stați liniștiți!” iar voi nu mă ascultați și continuați să vă plimbați? Satana vine și-mi aruncă: „Vezi că nu te cred?”

Eu știu că unii cred, iar alții nu cred, dar gândiți-vă că poate faceți rău altora. Odată, Isus i-a scos pe toți oamenii afară dintr-o casă. Vedeți? Eu încerc să fiu și evanghelist și văzător.

Ce mai faci, soră? Nu ne cunoaștem, este adevărat? Ai vrea să ridici mâna ca dovadă că nu ne cunoaștem? Dacă Duhul Sfânt îmi va descoperi de ce te afli aici, vei crede că sunt prorocul lui Dumnezeu?

Se pare că femeia aceasta are un duh bun, un duh credincios. Da. Ea are probleme

cu inima și are artrită și o stare nervoasă. Dar mai ai pe cineva pe inimă pentru care te rogi. Dacă Duhul îmi va descoperi cine este, vei crede că sunt prorocul Lui? Este vorba de fiica ta. Ea nu se află aici, ci este în California și are o depresie nervoasă. Aceasta este „Așa vorbește Domnul!”

Acum crezi din toată inima? Atunci du-te și primește ceea ce ai cerut. În ordine.

Vino, domnule. Eu nu te cunosc. Până acum au trecut numai femei pe aici, de aceea am dat un exemplu din Scriptură despre Isus și o femeie, dar El a întâlnit și un bărbat, ca să se poată vedea că nu face nici o diferență între femei și bărbați.

Da, când S-a întâlnit cu Petru, acesta se numea încă Simon, iar Isus i-a spus cine este și câteva lucruri despre el. Crezi că Dumnezeu poate să-mi spună și mie anumite lucruri despre tine? Dacă o va face, vei crede? Un moment, căci se întâmplă ceva...

Doamna care stă acolo, pe partea stângă, are o ruptură la ombilic. Soră, crezi că Dumnezeu te va face bine? Dacă crezi din toată inima, poți avea ceea ce ceri.

Sunt doi bărbați care stau în picioare... Cineva s-a atins de Marele Preot. Tu, cel din ultimul rând, care îți ții mâna la nas. Este un bărbat care are ceva la inimă și cancer de piele.

Frate, Isus te-a vindecat. Credința ta te face bine.

Ce a atins el? Este mai bătrân decât bărbatul acesta, dar L-a atins pe el.

Dacă Dumnezeu îmi va spune care este problema ta, vei crede ca sunt slujitorul Lui? Tu ai probleme într-o parte: este un fel de ruptură, o hernie. Așa este. Și mai este ceva: ai o stare nervoasă care îți provoacă dureri de stomac. Credeți cu toții, bărbaților? Acesta pare un om bun.

Vă rog să aveți respect și să stați liniștiți.

Tu ai ceva la inimă și aștepti ca Dumnezeu să-ți spună ceva. Oh, tu tânjești... este vorba de o femeie, de soția ta. Ea a avut o operație, iar de atunci face crize. Așa este. Ai și o fiică. Ea a suferit odată de TBC și a fost vindecată prin rugăciune. Acum are o stare nervoasă la stomac. Ele sunt aici în seara aceasta, sunt în adunare și au primit vindecarea. Da, vor fi sănătoase.

Crezi că Dumnezeu poate să-mi spună cine ești? Te va ajuta aceasta? Ești din Arkansas și te numești Blackwell. Du-te acasă, căci Isus Hristos te-a vindecat, iar dorințele tale au fost îndeplinite, frate.

Tu, acela din scaun, ce zici dacă ți-aș spune că El te-a vindecat de boala de inimă? Vei crede? Atunci du-te și spune: „Îți mulțumesc, Doamne.” Crede din toată inima.

Ai vrea să poți cina în seara aceasta? Atunci du-te și mănâncă pentru că problema ta de la stomac a plecat. Crede și nu te îndoii.

Vrei să mergi cu mine, la Calvar pentru o transfuzie de sânge ca să scapi de diabet? Atunci fă-o. Și doamna aceea din spate, care are tot diabet, poate face același lucru. Du-te și crede din toată inima, soră.

Tu ce zici? Nu vei muri de atac de cord, așa că du-te și crede, căci vei fi bine.

Dumnezeu să te binecuvânteze.

Câți dintre voi au săpat afară toată necredința și sunt gata să Îl primească pe Hristos?

Puneți-vă mâinile unii peste alții, pentru că aceasta este clipa deciziei. Stați liniștiți.

(Cineva vorbește în limbi și altcineva aduce tălmăcirea). Amin.

Vedeți ce am vrut să spun? Această slujbă este un tip spre Ilie care a fost luat sus, iar Elisei a primit o dublă măsură din Duhul.

Înainte de a trimite Duhul înapoi, Isus a spus: „*Aceste semne îi vor însoți pe cei ce vor crede...*”

Mă îndoiesc că femeia care a vorbit în limbi și bărbatul care a adus tălmăcirea, se cunosc. Vă cunoașteți? Vedeți, ei nu se cunosc. Cu toate acestea, au vorbit exact la subiectul nostru, confirmând mesajul.

Isus este aici și cunoaște tainele inimii. El vorbește printr-un alt dar, printr-un dar profetic, prin Cuvântul Său. Slavă Lui.

Puneți-vă mâinile unul peste altul, căci aceasta este tot ce trebuie să faceți, iar Duhul Sfânt vă va da ceea ce cereți.

O, Dumnezeule, în Numele lui Isus Hristos, umple această clădire cu Duhul Tău. Aruncă afară orice buturugă; aruncă orice buștean și fie ca Dumnezeul cerurilor să îi umple cu Duhul Sfânt și să-i trimită acestei biserici un Foc.

Intrați în Duhul acestui Mesaj și fiecare din voi să fie vindecat în Numele lui Isus Hristos. Asta-i tot. Aleluia. Credeți?

Sunteți în Duhul ca să primiți? Înlăturați totul din cale.

Dacă credeți din toată inima, ridicați-vă în picioare și acceptați vindecarea în Numele lui Isus. Glorie. Amin.

Lăudat să fie Dumnezeu.

-Amin -